

VILLÁNYI LÁSZLÓ

nyakában ülök

•

*A bankban, ahogy fölemelve tartottam fejemet,
figyelve a táblát, mikor jelenik meg sorszámom,
megszólított egy idősebb férfi:
én vagyok-e a Villányi Lacika.
Nem várta meg, hogy bizonytalankodjak,
azonnal mondta, ő Kiss Karcsi,
Kiss bácsi és Kiss néni fia, megismert profilomról,
bár nem láttuk egymást negyven éve.
Van egy fényképe, amin kisfiúként
az ő nyakában ülök a Rába partján.
A szomszédban laktak, a Lomb utcában,
gyakran játszottam náluk, megszerettek akkor,
amikor odaköltözésünk után álltam a kerítés mellett,
nézve a kopasz nyakú csirkét, ámulva: jaj de anyaros.
Ilyen idő tájt a sárgabarack fájukra másztam fel,
télen pedig még huszárcsákót is csináltak nekem.
Karcsi fiatalon, szép feleségével Kanadába disszidált,
az autószerelő mesterségre apám tanította,
abból éltek Ottawában, szerinte a világ legszebb városa.
Felesége megszökött egy ruszki, pontosabban ukrán férfival,
de néhány éve autóbaleset érte, sérült aggyal tengődik.
Majd odaadja a fényképet, s így te is láthatod,
amint kisfiúként egy kamasz nyakában ülök,
kissé félre hajtva fejemet,
mert úgy szoktam, amikor szemembe sütött a nap.*

teniszezni biciklizik

•

*Ha kisfiúként ott állnék a Lomb utca végén,
mellettem Pici és Ambó,
Kiss néni és Kiss bácsi kutyája,
ha éppen sorompót kapnál,
és lenne időd balra nézni,
felismernél-e, s hogy János vitéz vagyok?
Mert én tudom, rövid szoknyában,
befont hajjal, teniszezni biciklizik Iluska.*

gyere játszani

•

*Kisfiúként csak lányokkal játszottam,
jöttek a szomszédból, nevemet kiabálták:
Lackó, Lackó, gyere játszani!
Közöttük volt Giza is,
akit délelőtt láttam viszont a kölesönzőben,
amikor neked kerestem a Piaf című filmet.
Gizával néha kettesben maradunk,
egyszer a farakás mögé ment pisilni,
de nem bújt el igazából,
én meg nem fordítottam el fejemet,
így láthattam kis fehér fenekét,
amint ott guggolt a napfényben.
Tűnődésedre a választ,
a nemedről való tudásom mibenlétéről,
a Lomb utcától kezdhetném.
Amúgy nem lesz abban semmi meglepő,
ha egy reggelen arra ébredek, hogy vidáman énekelsz,
s hallom hívogatásodat: Zászló, Zászló, gyere játszani!*

hajtottam föl

•

*Néha Kiss bácsi elvitt magával,
teherautó sofőrként dolgozott,
vele egy óriási kavicsbányát is láttam.
A kocsmában, ismerősei ámulatára,
könnyezés nélkül hajtottam föl a pálinkát,
vagy haraptam le a gömbölyű erős paprika fejét.
A Nádor téren, focizás után,
a nagyfiúk is vállon veregettek,
mert szemtelenül kötényt adtam nekik,
vagy pimaszul elvettem tőlük a labdát.
Az iskola kezdete előtt viszont féltem,
hogy soha nem tanulok meg írni.
Akkor foszlott szerte az én nagy vagányságom.*

